

WIZYTATOR POLSKIEJ PROWINCJI ZGROMADZENIA KSIĘŻY MISJONARZY ŚW. WINCENTEGO A PAULO

31-058 Kraków, ul. Stradomska 4, tel: 12-429-23-84; @: kuriacm@misjonarze.pl

L. dz. 187/2021

Kraków, 10 września 2021 r.

Dane biograficzne ks. Andrzeja Augustyńskiego, misjonarza Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy

Ks. Andrzej Augustyński CM jest jedynym potomkiem Kazimierza Augustyńskiego (16.09.1931-06.02.2020) i Stanisławy z d. Przybycień (ur. 27.01.1936), spokrewnionym przez ojca z Wojciechem Augustyńskim (powstaniec styczniowy, działacz ludowy, wójt Odporyszowa) oraz budowniczymi II Rzeczypospolitej: Zygmuntem Augustyńskim (prawnik, dziennikarz, polityk, działacz Polskiego Państwa Podziemnego w Warszawie), Janem Augustyńskim (filolog klasyczny, profesor gimnazjalny, działacz polonijny w Gdańsku), Stanisławem Augustyńskim (prawnik, urzędnik skarbowy w Sanoku, poseł na Sejm II RP). Ze strony matki ma korzenie polsko-austriackie. Jej prababka zginęła 8 grudnia 1881 r. w pożarze Ringtheater przy Schottenring 7 w Wiedniu. Ks. Andrzej podjął się udokumentowania losów rodziny Augustyńskich.

Rodzice zawarli sakramentalny związek małżeński 31 grudnia 1961 r. w parafii Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Tarnowie-Klikowej. Andrzej Augustyński urodził się 4 maja 1963 r. w Tarnowie, został ochrzczony 26 maja tego roku w parafii ślubu rodziców, otrzymując na chrzcie imiona Andrzej Stanisław. Imię Andrzej otrzymał jako wspomnienie po śp. Jędrzeju Augustyńskim, który wraz z żoną Janiną zginął w Powstaniu Warszawskim 13 sierpnia 1944 r. od wybuchu czołgu-pułapki. Rodzicami chrzestnymi byli: Julia Kołodziej (siostra ojca) i Mieczysław Przybycień (brat matki). Dzieciństwo spędził pod opieką matki, niepracującej zawodowo, która pomagała swoim rodzicom (Wiktoria z d. Witek i Jan Przybycień) w prowadzeniu firmy rodzinnej, produkującej sztuczne kwiaty.

W latach 1970-1978 uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 10 im. Romana Sybiraka Sanguszki w Tarnowie. W okresie 1974-1978 przyswoił podstawy języka angielskiego w miejscowym Pałacu Młodzieży. Był ministrantem i lektorem w parafii Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. W latach 1978-1982 był uczniem I Liceum Ogólnokształcącego im. K. Brodzińskiego, redagował gazetkę szkolną „Skryba”, kolportował tomiki wierszy Czesława Miłosza odbite na powielaczu, interesował się fizyką kwantową. W tym okresie często uczestniczył w przedstawieniach w Tarnowskim Teatrze im. Ludwika Solskiego, recytował poezję, czytywał książki Teilharda de Chardin i Carlo Caretto. W 1982 r. uzyskał świadectwo dojrzałości z wyróżnieniem, obronił pracę maturalną z fizyki pt. „Cząstki elementarne w teorii atomowej budowy materii”.

We wrześniu 1982 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie przy ul. Stradomskiej 4. Podczas studiów filozoficzno-teologicznych w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy, działającym w ramach Papieskiej Akademii Teologicznej, pozostawał pod wpływem myśli ks. prof. Józefa Tischnera, organizował zajęcia dla dzieci w domu dziecka przy ul. Piekarskiej, publikował w periodyku studenckim „Meteor”, występował z zespołem muzycznym „Lazaryści”, w roku akademickim 1986/87 był wicedziekanem kleryków, a w 1987/88 przewodniczącym roku VI (duktorem), współtworzył Przegląd Piosenki Religijnej „Vincentiana” (1984, 1986, 1987, 1988), uczestniczył w oazach Ruchu Światło-Życie jako animator. W tym czasie zetknął się również z Robertem Sokolowskim, amerykańskim księdzem i filozofem, profesorem na Katolickim Uniwersytecie Ameryki (The Catholic University of America), który rozbudził w nim zainteresowanie fenomenologią.

W czerwcu 1983 r. poznał w Krakowie dwóch maltańskich duchownych: Josepha Carabotta i Josepha Camilleriego. W 1986 r. pierwszy raz przebywał na Malcie, która z czasem stała się jego „drugą ojczyzną”. W sierpniu 1989 r. przewodniczył uroczystej liturgii w języku maltańskim w bazylice Wniebowzięcia Matki Bożej w Mosta. Przyczynił się do zbliżenia obu narodów, co znalazło potwierdzenie w odznaczeniu jego przyjaciela Anthoniego Apapa przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi RP za działalność na rzecz polskich obywateli i promowanie Polski. W lutym 2014 r. we współpracy z Robertem Makłowiczem zrealizował trzy odcinki serialu TVP „Makłowicz w podróży” poświęcone archipelagowi Wysp Maltańskich i wystąpił w odc. 151 pt. „Miejsce spotkań”.

W maju 1988 r. ukończył studia obroną pracy magisterskiej nt. hermeneutyki Ericha Fromma, napisanej pod kierunkiem ks. prof. Aleksandra Usowicza. Święcenia prezbiteratu z rąk abp. Tadeusza Gołowskiego przyjął 28 maja tegoż roku w kościele seminaryjnym pw. Nawrócenia św. Pawła w Krakowie. Następnego dnia, podczas mszy św. prymicyjnej w kościele pw. Świętej Rodziny w Tarnowie, okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Joseph Carabott, proboszcz parafii w Mosta na Malcie. W latach 1988-1990 był katechetą w parafii św. Wojciecha w Trzcielcu, a następnie w latach 1990-1982 pracował w parafii Zmartwychwstania Pańskiego w Bydgoszczy, gdzie w Liceum Handlowym uczył religii i języka angielskiego.

W 1992 r. powtórnie zamieszkał w Krakowie, przystępując do organizowania placówki dla dzieci w budynku przy ul. Długiej 42, zakupionym przez ks. Kazimierza Siemaszkę CM w 1886 r., przejętym przez władze komunistyczne i przekształconym w pogotowie opiekuńcze dla chłopców w 1954 r.. W latach 1991-2003 był członkiem Zarządu Fundacji Zakład Wychowawczy im. ks. Siemaszki. W okresie 2000-2005 mieszkał w ośrodku SIEMACHY przy ul. Juliusza Lea 55 w Krakowie, stanowiącym własność Zgromadzenia.

W lipcu 1992 r. nawiązał bliskie relacje z przedstawicielami Polonii Amerykańskiej w Nowym Jorku, gdzie w kolejnych latach zapoznał się z działalnością organizacji pozarządowych pracujących z młodzieżą i kwestował na rzecz projektów charytatywnych w Polsce. Na zaproszenie ks. Romana Górowskiego CM, wieloletniego proboszcza parafii św. Stanisława Kostki na Brooklynie (NY) okresowo w latach 1993-2001 angażował się w działalność duszpasterską w Prowincji Nowej Anglii Zgromadzenia Księża Misjonarzy, m.in. na Brooklynie (NY), w New Haven (CT), w Derby (CT).

Z początkiem 1993 r. udał się do Nuncjatury Apostolskiej w Kijowie, gdzie z pomocą jej sekretarza ks. Milana Šašika CM (późniejszego ordynariusza eparchii mukaczewskiej) zapoznał się z lokalnymi problemami, w tym zjawiskiem „dzieci ulicy”, spotkał się z bp. Janem Purwińskim i miejscową Polonią, z czego przygotował raport dla władz Zgromadzenia w Rzymie. Za pośrednictwem Anatolija Poliakowa, lekarza z Kijowa, przesyłał leki ratujące życie dzieciom w Czarnobylu. Współorganizował zbiórki pieniędzy i sprzętu medycznego dla szpitala dziecięcego w Winnicy. Polsko-ukraińską wymianę młodzieży uczynił stałym elementem działalności Stowarzyszenia.

W latach 1997-2000 był radcą Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Inicjował powstanie świetlic dla dzieci przy parafiach w Tarnowie, Hłowej Żagańskiej, Żmigrodzie. Od września 2004 r., przez blisko 10 lat był superiorem domu im. ks. Kazimierza Siemaszki przy ul. Długiej 42 w Krakowie. Przeprowadził kompleksową rewitalizację i rozbudowę nieruchomości, pozyskując na ten cel środki od sponsorów. W lipcu 2019 r. odwiedził miejsce urodzenia Kazimierza Siemaszki w parafii Betygoła na Litwie, z czego powstał dokument filmowy pt. „Społecznik z Betygoły”.

W okresie 2001-2011 był dwukrotnie powoływany do Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Krakowskiej, w trakcie pierwszej kadencji (2001-2006) przewodniczył komisji ds. charytatywnych.

W dniu 27 maja 2002 r. razem z Joe Carabott (Malta) i Edmundem Gutowskim (USA) założył Fundację DEMOS. Od tego czasu w majątku rodzinnym ojca w Odporyszowie rozwija wielofunkcyjny ośrodek dla dzieci. Do kompleksu położonego na działce o powierzchni 10 ha należą: dom dziecka, placówka wsparcia dziennego dla dzieci z okolicznych miejscowości, ośrodek jeździecki, kryta pływalnia, boisko piłkarskie, sala kinowa, place zabaw i miejsca rekreacji, ponadto tereny zielone, uprawy i padoki.

W kwietniu 2004 r. kard. Franciszek Macharski wydelegował go do Warszawy na spotkanie z francuskim księdzem Guy Gilbertem. Wizja pracy z młodzieżą Gilberta, w szczególności powiązanie wychowania z opieką nad zwierzętami na farmie w Prowansji, wywarła znaczący wpływ na jego dalszą działalność.

W dniu 2 kwietnia 2005 r. na antenie Radia Kraków wziął udział w programie Anny Kluz-Łoś poświęconym odchodzeniu papieża Jana Pawła II, który zmarł tego dnia o godz. 21:37 w Watykanie. Rozmowy ukazały się drukiem. Wraz z Danielą Motak 27 maja 2006 r. relacjonował dla Polskiego Radia spotkanie papieża Benedykta XVI z młodzieżą na krakowskich Błoniach.

Przyjaźnił się z kard. Franciszkiem Macharskim, który uczestniczył w otwarciu większości placówek Stowarzyszenia i został jego honorowym członkiem. Pozostawał z nim w bliskiej relacji po jego przejściu na emeryturę. Odwiedził go w szpitalu przed śmiercią 2 sierpnia 2016 r. Przechowuje jako pamiątkę komputer osobisty (laptop) kardynała.

Na zaproszenie pastora Friedricha Magirusa, w obecności Zofii Romaszewskiej, reprezentującej Prezydenta Rzeczypospolitej, 2 września 2019 r. w ewangelickim kościele św. Mikołaja (Nikolaikirche) w Lipsku wygłosił okolicznościowe przemówienie z okazji 80. rocznicy napaści hitlerowskich Niemiec na Polskę.

Był także kapelanem w Domu Pomocy Społecznej im. Anny i Ludwika Helclów w Krakowie. W okresie 1997-1998 studiował zarządzanie zasobami ludzkimi na Uniwersytecie Jagiellońskim, studiów tych jednak nie ukończył.

Zajmuje się promocją Jana Wnęka (1828-1869), rzeźbiarza, konstruktora, pioniera lotnictwa. Jest inicjatorem wzniesienia jego epitafium oraz nagrobka ks. Stanisława Morgensterna (1806-1880) na cmentarzu parafialnym w Odporyszowie.

Ks. Andrzej Augustyński zasłynął przede wszystkim jako twórca (30.11.2003) i pierwszy przewodniczący Stowarzyszenia SIEMACHA, które do dziś prowadzi ponad trzydzieści placówek dla dzieci i seniorów w różnych miejscach w Polsce. Jego niestrudzony dynamizm i rzetelny a zarazem bardzo realistyczny ogląd rzeczywistości sprawia, że nieustannie poszukuje nowych wyzwań w przestrzeni inicjatyw obywatelskich, społecznych i charytatywnych, nacechowanych dobrem i rozwojem człowieka w duchu ewangelicznym.

Odnaczenia i nagrody:

- Nagroda Totus Tuus 2011
- 2009: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski „za wybitne zasługi w działalności na rzecz osób potrzebujących pomocy, za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej” – na wniosek Wizytatora Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księżąt Misjonarzy

Publikacje:

- *Ludzkie twarze Boga*, „Meteor”, nr 350 (1/1985), s. 25-29
- *Osoba i wspólnota...*, „Meteor”, nr 351 (2/1985), s. 19-23
- *Człowiek zbuntowany*, „Meteor”, nr 355 (6/1985), s. 34-36

Filmy i prezentacje multimedialne:

- „Czy jestem w ciąży?” - klip na Boże Narodzenie 2018
- „Malta miejsce spotkań” - współautor odc. 151 programu TVP „Makłowicz w podróży”, luty 2014
- „O Janie Wnęku, który ptakom pozazdrościł” - współautor filmu o Ikarze znad Dunajca, we współpracy z Igorem Mołodeckim

Ks. dr Paweł Holc CM
Ks. dr Paweł Holc CM
Wizytator Polskiej Prowincji